

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/232/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114214550
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114214550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanej P. R., X.. X.X.XXXX, L. Ž. X, XXX XX O., občianka SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 343 828, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 481,91 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti zaplatenia sumy 379,74 eura s príslušenstvom z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 102,17 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 53,34 eura, za obdobie odo dňa 4.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 27,93 eura za obdobie odo dňa 4.7.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 17,40 eura za obdobie od 4.8.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 3,50 eura za obdobie odo dňa 4.9.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

IV. Vstup vedľajšieho účastníka Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO 42 343 328, do konania na strane žalovaného, p r i p ú š ť a .

V. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 147,46 eura (trovy právneho zastúpenia) na účet pr. zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Igora Šafranka, advokáta, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. V r a c i a žalobcovi súdny poplatok vo výške 5,30 eura cestou príslušného daňového úradu po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou podanou na súde dňa 26.5.2014, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 481,91 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 24.6.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova č. 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ako postupca na strane jednej a žalobca BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom

ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanej vedeného pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX. Žalovaná ako záujemca uzavrela s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Žalobca vystavil žalovanej nasledovné faktúry: č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.6.2012 na sumu 379,74 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.9.2011 na sumu 3,50 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.8.2011 na sumu 17,40 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.7.2011 na sumu 27,93 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.6.2011 na sumu 53,34 eura. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky je vo výške 481,91 eura. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaná vo vzťahu k žalobcovi dostala v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasl. Občianskeho zákonníka do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jeho zaplatenia.

Predmetom konania bol nárok žalobcu voči žalovanej na zaplatenie pohľadávky vo výške 481,91 eura s príslušenstvom.

Dňa 10.6.2014 vstúpil do konania na podporu žalovanej vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO:42 343 828. Vo svojom vyjadrení uviedol, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovanej, len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 418,90 eura. Tieto považuje za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také za neplatné. Otázka neprijateľnosti a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovák Telekom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 163/2011, zo 7.12.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16Co 31/2012, z 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 4C 161/2011, zo 6.11.2011, v spojení rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 16Co 32/2012, z 15.3.2012. Z najnovších rozhodnutí týkajúcich sa neplatnosti zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/91/2011, z 24.4.2012. Podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy SR, každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané. Žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať (§ 53a OZ). Navyac, táto zmluvná podmienka je neplatná aj podľa klasickej civilistiky, pre jej neurčitosť.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Písomným podaním zo dňa 20.11.2014 žalobca zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 379,74 eura s príslušenstvom, preto súd v tejto časti konanie zastavil.

Na pojednávaní konanom dňa 28.11.2014 súd postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov konania, právneho zástupcu žalobcu a vedľajšieho účastníka.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to faktúrou na č.l.3, 4, podrobným mesačným výpisom telefónneho čísla XXXX XXX XXX, faktúrami na č.l.5,6,7, prehľadom poplatkov a prevádzky pre zariadenie, podrobným mesačným výpisom pre zariadenie, prehľadom poplatkov a prevádzky pre telefónne číslo XXXX XXX XXX, podrobným mesačným výpisom pre telefónne číslo, faktúrou na č.l. 12,13, prehľadom poplatkov a prevádzky pre zariadenie, podrobným mesačným výpisom pre zariadenie, prehľadom poplatkov prevádzky pre telefónne číslo XXXX XXX XXX, podrobným mesačným výpisom pre telefónne číslo XXXX XXX XXX a faktúrou na č.l. 18,19, prehľadom poplatkov a prevádzky pre telefónne číslo XXXX XXX XXX, faktúrou na č.l.21,22, prehľadom poplatkov a prevádzky pre telefónne číslo, zmluvou o pripojení, identifikáciou údajov účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov so spoločnosťou Slovak Telekom a.s., zmluvou o pripojení zo dňa 17.5.2011, dodatkom k zmluve o pripojení, fotokópiou identifikačných údajov účastníka, vstupom vedľajšieho účastníka

do konania, vystúpením vedľajšieho účastníka do konania, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 26.9.2014, čiastočným späťvzatím žaloby, vyjadrením žalobcu zo dňa 20.11.2014, celým spisom 20C/232/2014 a zistil tento skutkový stav:

Právny predchodca žalobcu Slovak Telekom, a.s. a žalovaná uzatvorili v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu, predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanej. Žalovaná sa zaviazala riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku. Žalovanej boli vystavené nasledovne faktúry: č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.9.2011 na sumu 3,50 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.8.2011 na sumu 17,40 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.7.2011 na sumu 27,93 eura, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 3.6.2011 na sumu 53,34 eura. Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania z jednotlivých fakturovaných súm.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

Podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) Zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods.1 písm. a/ cit. zákona podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods.4 písm. b/ cit. zákona účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa

tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby právnym predchodcom žalobcu vo výške 102,17 eura, ktoré boli v konaní riadne preukázané, neboli medzi účastníkmi sporné a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobili neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe v uvedenej časti a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 102,17 eura.

Keďže sa žalovaná dostala do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ju súd na zaplatenie úrokov z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti jednotlivých faktúr, t.j. vo výške 9,25% ročne zo sumy 53,34 eura, za obdobie odo dňa 4.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 27,93 eura za obdobie odo dňa 4.7.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % ročne zo sumy 17,40 eura za obdobie od 4.8.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50% ročne zo sumy 3,50 eura za obdobie odo dňa 4.9.2011 do zaplatenia tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania účastníkov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O. s. p., podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania v časti 379,74 eura a úspešný bol v časti zaplatenia 102,17 eura. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 102,17 eura zo 481,91 eura, teda v rozsahu 21,20 % a žalovaná bola v konaní úspešnejšia o 57,60% (78,80% - 21,20%), avšak náhradu trov konania si neuplatnila a žalobca, ako menej úspešný, nemá právo na ich náhradu.

Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 20.11.2014 vzniesol námietku voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorú odôvodnil tým, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho zmysel a účel, a teda „pomoc v spore“ niektorému z účastníkov. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie, to však neplatí pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje o žalobe platobným rozkazom tzv. skrátené konanie, kedy sa táto pomoc môže najskôr prejaviť, až keď bude proti platobnému rozkazu podaný odpor. Pokiaľ účastník na strane ktorého vystupuje vedľajší účastník nevyvíja žiadnu procesnú aktivitu, a teda neuplatňuje svoje procesné práva, nemôže ani vedľajší účastník vyvíjať procesnú aktivitu. Žalobca poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu, sp. zn.: 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013 v zmysle ktorého: „z ustanovenia S 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že bv vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať (hlavného účastníka) konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 O. s. p.“ Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný

účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojím nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Vstup vedľajšieho účastníka do občianskoprávných konaní upravuje i vládný návrh novely Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z.z. (ďalej len „návrh“). Uvedený návrh reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občianskoprávných veciach. Návrh vychádza zo záverov judikatúry a zjednocovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a taktiež zohľadňuje aj závery rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie zo zámerom odstrániť sporné otázky, ktoré aktuálne a vo veľkom rozsahu komplikujú priebeh občianskeho súdneho konania. Ďalšou významnou úlohou, ktorú legislatíva sleduje touto novelou je vytvoriť Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky širší priestor na plnenie jeho základnej úlohy - zjednocovať rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov Slovenskej republiky. rieši otázku, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, či a v akých prípadoch, resp. medziach je vedľajší účastník oprávnený podať opravný prostriedok, prípustnosť dovolania v tzv. exekučných veciach, možnosť skrátenia odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu formou odkazu na skoršie rozhodnutie. Návrh je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, zákonmi a súčasne aj s právom Európskej únie. Návrh dopĺňa doterajšie ustanovenie § 93 Občianskeho súdneho poriadku a odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V ust. § 93 ods. 3 OSP sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „Ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu združenie podľa osobitného predpisu, súčasťou podnetu musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na podnet neprihliada.“ Návrh vychádza zo záveru judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že ani takýto „vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri komu chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená ak si ju sám neželá.“ (viď R 62/2014). Súdny dvor Európskej únie v rozsudku z 27. februára 2014 sp. zn. C 470/12 dospel k názoru, že vnútroštátna úprava neumožňujúca niektoej z takýchto právnických osôb vstup do konania, nie je v rozpore s právom Európskej únie. V bodoch 45. a 46. uvedeného rozsudku Súdny dvor konštatoval nasledovne: „Ani smernica 93/13, ani po nej nasledujúce smernice, ktoré dopĺňajú právnu úpravu ochrany spotrebiteľov neobsahujú ustanovenia o úlohe, ktorá môže alebo musí byť priznaná združeniam na ochranu spotrebiteľov v rámci individuálnych sporov týkajúcich sa spotrebiteľa. Smernica 93/13 teda neupravuje otázku, či také združenia majú mať právo stať sa vedľajšími účastníkmi konania na podporu spotrebiteľov v rámci takých individuálnych sporov. Z toho vyplýva, že v prípade neexistencie právnej úpravy Únie, pokiaľ ide o možnosť združení na ochranu spotrebiteľov stať sa vedľajšími účastníkmi konania v individuálnych sporoch týkajúcich sa spotrebiteľov, vnútroštátnemu právnemu poriadku každého členského štátu prináleží, aby na základe zásady procesnej autonómie také pravidlá zaviedol...“. V bodoch 53. až 56. sa (mediiným) konštatuje, že odmietnutie pripustiť vedľajšie účastníctvo v konaní týkajúcom sa spotrebiteľa neovplyvňuje právo uvedeného združenia na účinný prostriedok nápravy na obranu práv, ktoré sú mu priznané ako združeniu tohto typu, spočívajúcich najmä v jeho práve na kolektívnu žalobu, ktoré má podľa článku 7 ods. 2 smernice 93/13. Podľa predmetnej vnútroštátnej právnej úpravy môže združenie priamo zastupovať spotrebiteľa vo všetkých konaniach na základe plnomocenstva udeleného spotrebiteľom. V § 93 OSP sa dopĺňa odsekom 5 a 6, ktoré znejú: „Ak nejde o prípad uvedený v § 201 druhá veta, vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu.“ „ Ak nejde o prípad uvedený v § 201 druhá veta, je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie alebo dovolanie len so súhlasom účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní.“ Návrh rieši v praxi súdov spornú otázku, či a v akých prípadoch, resp. medziach je vedľajší účastník oprávnený podať opravný prostriedok (odpor, odvolanie alebo dovolanie) vtedy, keď samotný účastník konania túto možnosť nevyužil. Návrh vychádza z postavenia účastníka ako osoby, o právach a povinnostiach, ktorej v občianskom súdnom konaní bezprostredne ide, a doterajšiu úpravu tohto jeho postavenia spresňuje tým, že ak nejde o prípad uvedený v § 201 druhá veta (z právneho predpisu vyplýva určitý vzťah vyrovnania medzi účastníkom a vedľajším účastníkom) vedľajší účastník (tretia

osoba) nemôže podať odpor proti platobnému rozkazu a odvolanie a dovolanie môže podať len ak s tým súhlasil ten účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Návrh taktiež zohľadňuje závery, ku ktorým dospela judikatúra Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napríklad uznesenia tohto súdu z 28. októbra 2013 sp. zn. 1 Cdo 210/2012, 21. októbra 2013 sp. zn. 7 Cdo 135/2013, 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012, 28. januára 2014 sp. zn. 4 Cdo 209/2013 a z 9. júna 2014 sp. zn. 3 Cdo 314/2013). V zmysle ustanovenia § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku v zmysle ktorého: „ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.“ Žalobca má za to, že vyššie uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade ak bv súd chcel použiť vyššie uvedené ustanovenie na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, uvádza, že použitie ustanovenia § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí, sp. zn.: 3 Cdo 188/212 zo dňa 05.02.2013.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon o ochrane spotrebiteľa") združenie môže podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania

a) ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti alebo

b) je uvedené v zozname oprávnených osôb vedenom Komisiou (ďalej len "zoznam oprávnených osôb"), bez toho, aby bolo dotknuté právo súdu preskúmať, či je tento subjekt oprávnený v danom prípade podať návrh na začatie konania.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa združenie podľa odseku 1 môže na základe plnomocenstva zastupovať spotrebiteľa v konaniach pred štátnymi orgánmi o uplatňovaní jeho práv vrátane náhrady ujmy spôsobenej porušením práv spotrebiteľa.

Vedľajší účastník môže do konania vstúpiť buď z vlastnej iniciatívy alebo iniciatívy účastníka konania. Súd z vlastnej iniciatívy neskúma, či je vedľajšie účastníctvo prípustné, alebo nie. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje, ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

Ako vedľajší účastník sa popri žalobcovi alebo žalovanému môže zúčastniť na konaní aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Z uvedeného je zrejmé, že vedľajší účastník na strane žalovanej má charakter združenia tak, ako ho definuje ustanovenie § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a teda môže po splnení zákonných procesných podmienok (§ 93 O.s.p.) vystupovať v občianskom súdnom konaní ako vedľajší účastník, ktorého

predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa. Vstup takejto osoby do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú alebo môžu byť v znevýhodnenom postavení, v danom prípade spotrebiteľom. Pokiaľ ide o žalobcovu námietku, pre ktoré by nemal pripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania, tak v danom prípade je nepochybné, že sa jedná o sporové konanie, pričom žalovaná nevyjadrila svoj nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Vzhľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že v predmetnej veci nie sú dôvody, pre ktorý by nepripustil vedľajšieho účastníka do konania a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca si v konaní uplatňoval dva samostatne nároky, ktoré vyplývali z rozličného skutkového aj právneho posúdenia, pričom oba nároky mohli byť predmetom samostatných žalôb. Žalobca si uplatnil oba nároky jednou žalobou, čo je hospodárny postup, keďže oba uplatňované nároky sa týkali tých istých účastníkov konania. Vedľajší účastník, ktorý sa rozhodol v konaní podporiť žalovanú a namietať neprijateľnú zmluvnú pokutu nemal inú procesnú možnosť, len takú, že vstúpi do už prebiehajúceho konania a to iba v časti zaplatenia zmluvnej pokuty. Keďže žalobca v tejto časti zobral žalobu späť zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby po 28,21 eura /za prevzatie a prípravu právneho zastúpenia, vyjadrenie a zastupovanie pri pojednávaní na OS Prešov dňa 28.11.2014/, pri hodnote veci 379,74 eura + 3x rež. paušál po 8,04 eura + cestovné motorovým vozidlom Škoda Fábia, EČ: PO 914 BC dňa 28.11.2014 na trase Svidník - Prešov a späť vo výške 5,20 eura (účtuje 1/6) + náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny vo výške 8,93 eura (účtuje 1/6) + 20 % DPH / podľa § 9 ods.1, § 11 ods.1, § 13a ods.1 písm. a/ , c/ a d/, § 15 písm. a/, b/, § 16 ods.3, ods.4, § 17 ods.1, § 18 ods.3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Žalovaný vo svojom vyjadrení namietal aj účelnosť trov právneho zastúpenia. Súd sa však s námietkou žalobcu nestotožnil a tieto trovy považoval za nepochybne účelne vynaložené, vzhľadom na to, že právo na právnu pomoc pred súdmi je ústavným právom každého subjektu práva. Navyše, účasť vedľajšieho účastníka, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov v konaní pred súdmi je žiaduca a je vo všeobecnom záujme, pretože vyvažuje faktickú nerovnosť účastníkov konania. Je potrebné si uvedomiť, že v spotrebiteľských sporových konaniach vystupuje prevažne na strane žalovaného bežný spotrebiteľ, ktorý nie je odborne „vybavený“ tak, aby náležite obhajoval svoje záujmy v konaní a bol rovnocennou protistranou právnickej osobe, ktorá je odborne, personálne a materiálne pripravená viesť množstvo súdnych sporov. Účasť vedľajšieho účastníka bola v tomto konaní aktívna a v záujme žalovanej, pričom žalobca zobral žalobu v časti zmluvnej pokuty späť potom, čo mu súd doručil vyjadrenie vedľajšieho účastníka, ktorým napadal neprijateľnosť zmluvnej pokuty.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Žalobca je preto povinný zaplatiť trovy konania na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, advokáta, vedený vo VÚB Prešov, č.ú. SK72 0200 0000 0000 4294 9572, BIC: SUBASKBX, VS 2741443.

Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, prvá veta, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zák. o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1%, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zák. o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého

pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona⁷⁾ a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia..

Súd podľa § 11 ods. 3, 4 a 6 zák. o súdnych poplatkoch, rozhodol o vrátení súdneho poplatku vo výške 5,30 eura po krátení o sumu 6,70 eura (28,50 eura - 16,50 eura - 6,70 eura), pretože žalobca vzal späť žalobu v časti zmluvnej pokuty pred prvým pojednávaním. Súd zašle po právoplatnosti rozhodnutia odpis príslušnému daňovému úradu, ktorý súdny poplatok vráti v lehote 30 dní od doručenia právoplatného rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v troch vyhotoveniach na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodných skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a

exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.

z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).